

Az üvegfalon túl: fotók a Bloom Galériában

● Ölbei Livia

Jobban megtervezni sem lehetett volna: a szombathelyi Dózsa György utcában kedden délután megnyílt Leopold Bloom Galériába kapualjon át vezet az út; hátul az udvarban építkezés nyomai, a bejárati ajtó mellett tájkép a falon: az összehajló fákat a többre-szebbre vágyó mester örökíthette meg — vakolás, festés-mázolás közben.

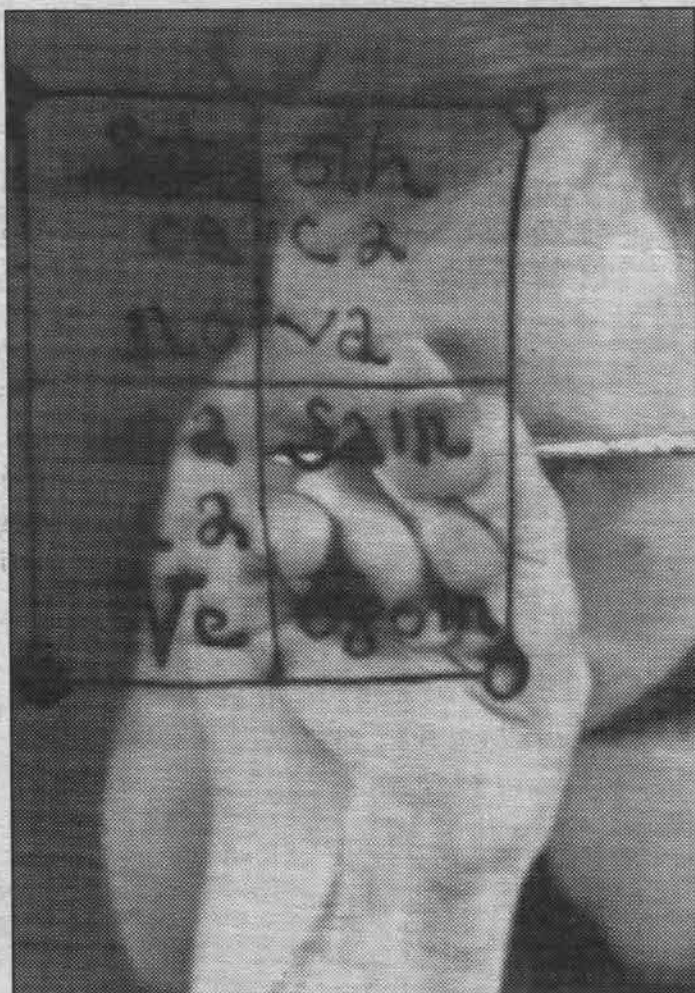
Ilyen belépő után nem nehéz ráhangolódni a csöppnyi térben kiállított fény-képekre. A megnyitón Rosta Klára és Székely Ákos sem beszéltek sokat, helyette a közönség figyelmébe ajánlották azt a kazettát, amelyet Somlói Lajos (hozzá közelálló szombathelyieknek Buksza) Párizsból küldött a fotóiból rendezett kiállítás megnyitójára: Lisztzenével.

Akárki akármit mond: a finom dallamok nagyon is jól illettek a röntgenképhez hasonlóan áttetsző — és rejtett tartalmakat megmutató — fekete-fehér fotókhoz: mintha különleges tükörbe nézne, aki ezekre a képekre (ezekbe a képekbe?) néz. Mondjuk fennköltén, hogy a formákon, testeken át a saját lelke tárul fel előtte?

tekintő üvegfalán túl, elcsodálkozik: mintha különös színjáték tanúja lenne, bámulja a suhanó (vagy döcögő) autókat, a járókeelőket, a néhány hópelyhet, a füstöt és esőt, a házfalakat.

Amikor becsukja maga mögött a galéria ajtaját, búcsúzóul még egyszer rápillant az ismeretlen mester harsányzöld fáira, és kilép a kapualjból. Aztán az utcáról becsodálkozik a galériába. Mintha színjáték tanúja lenne: a meleg, sárga fényben emberek álldogálnak és beszélgetnek kis körökben. Hátuk mögött formák és árnyak: Somlói Lajos fény-képei.

A tárlat '96 január 23-áig, hétfőtől péntekig naponta délelőtt 10-től délután 4 óráig látható — az üvegfalon túl.

És ha meglátja, mi van a galéria utcára